

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів року 4 карб.
в інших державах: на цілий рік 32 фр., на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із тижневником „Руска Рада“

на цілий рік 18 кор. (вкл. 9 рублів або 34 фр.) а на пів року 9 кор., вкл. 4-50 р., або 17 фр.
Оодиноке число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кождої середи, п'ятниці і неділі.

Редакция, адміністр. і експедиция

„Буковина“
в Чернівцях ул. Петровица ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частійших замовленнях відповідний рабат. Реклямації неопечатані візьмі від порта. Рукописи звертає редакція лише за попереднім вастереженням і валученем належності почтової.
В справах редакційних можна устно порозумівати ся що дня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділі і свята.

Падеревський до Бернзона.

В 1642. ч. віденьського дневника „Zeit“ находимо отвертий лист польського фортеп'яніста І. Падеревського до знаменитого письменника і політика Бернзона.

Як то? В цілій Польщі не найшов ся другий чоловік до сего? Політики на його політичний апел, Бернзона — із сторони Поляків відповідає не посол, не політик, ані ніякий „батько народу“, — але фортеп'яніст, Падеревський? Се не лиш цікаво, але і смішно! В загальні Поляки цікаво поводити ся із Бернзоном і його останнім гримким протестом проти польського гнету і насилля. Зразу маленькі пани відножись в редакціях польських дневників думали, що можна буде знищити Бернзона дів'якою усьмішкою і тому раді були викликати у себе і у своїх людях „eine gute Miene zum bösen Spiel“. Дехто знов із цих мокрим рядом накидував ся на великого і славно оборонця всякої суспільно-політичної кривди і на великого норвежского письменника. Згодом побачили однак польські панове, що тим способом до краю вбивають себе в очах всего світа і тому тепер починають говорити з Бернзоном обережніше. В тій дискусії старають ся найти такий тон, в яким все найшов би ся ще вихід для доброї слави Бернзона в разі, коли-б він хоч в деїм відкидав свої попередні думки, — а відтак все старають ся Поляки промовляти певно і рішучо, щоб всім несвідомим хоч троха могло здаватися, що правда по стороні... фортеп'яністів.

Щож говорять Бернзонави — Падеревський? Говорять цікаві речі. Годі нам подавати тут кожду думку, ми подамо лиш кілька із них, але й ті вистарчать, щоб пізнати тон всеї відповіді автора „Манру“ і „менуста“.

Передовсім іритує Падеревського, чому Бернзон мішаєт ся в конфлікт Поляків із Русинами? Чи Поляки мішали ся до конфлікту між вичиною Бернзона а Швецією? Пана Падеревський! Який маленький отсей Ваш езуїтизм! Все, що мали гарне слово для Польщі проти Росії пр., ті у Вас великі і знамениті, а хто є в квестії польсько-руській проти Поляків, — той у Вас непотрібно мішаєт ся в справу. Очевидно для Поляків — непотрібно... А відтак яке знамените отсе прирівняне норвежско-шведского конфлікту до нашої справи. Там в розв'язаню величезної, засадничої квестії, в розділі спільної вітчизни, не пролято ні краплі крови, а в польсько-руській конфлікті галицько-польська власть має за собою трупи мужицькі

при нагодах так невеликих остаточно, як кожді майже вибори! Там була культура, а тут є дика сила і тому там обійшло ся без інтервенції фортеп'яністів, а тут треба, щоб із всіх усяків відзивалась людська совість, треба щоб заговорив: Бернзон. Розумієте п. Падеревський?

Та як з п. Падеревським говорити, коли у него конфлікт польсько-руський — се така собі звичайна „Familienangelegenheit“? Всі шахрайства в новім виборчій законі і антируські соймові установи, всі насильства галицько-польських старостів і „відзядів“, морди і арешти при виборах, все покривлене в школах і урядах, все польське фарисейство і насилля в університетській справі, все сплюване рускої культури і велике панське здирство руского працюючого народу, вся та польсько-руська рана не винийшла лиш, але відвічна, — все се у Падеревського — „eine Familienangelegenheit!“ — Щоб таке написати, треба очевидно здобути ся на неодну неправду. Треба так, як се робить Падеревський, заперечити, що є на світі 30 мільонів українського народу, треба наговорити багато дурниць про рускі народні школи, хоч се є лиш псевдорускі школи з Вандами і Кракусами і з неодною рускою „Вжеснею“, — треба ще раз наговорити коницю смішностей про те, що львівський університет заложив польський король Ян Казимір і що тому се чисто польська інституція, — треба вмовляти, що Полякам годі йти з Русинами в згоді, коли они бурять ся і грозять, так як би то Русини не тому бурили ся і грозили, що Поляки насильно хотять здавити Русинів, як свідчить о тім вся ідеологія вайсвільної польської національно-демократичної партії, — треба пустити тумана про нерішучість Русинів що до мови (є мовляв мова Шевченка і Гоголя!), — треба всю польську історію представити людям так, як хотять сего фортеп'яністи, а не так, як глядять на ню такий навіть чоловік, як славний польський історик Вобжинський, — треба всіх Жидів дочислити в Галичині до Поляків і т. д., і т. д. Розумієт ся треба при тім всею авредою прикрасити польських послав в першій Думі, хоч про їх крайню погане ставлення знає весь світ, а не лиш думські посли і клуб автономістів. Треба замовчати про фантом історичної Польщі в усяй поаїтці польській і перед світом ставити як оборонець волі і свободи не лиш для себе, але і для всіх! — Такими шляхами йде відповідь Падеревського. Який се шлях — аж надто ясно!

Та є ще інші знамениті прямо смішності в листі Падеревського. Він пише: „Загрозте пану гнівом, а Польща жие ще! Обкинулисье нас кпинами, та тим додалисье нам безсмертної слави!“ — Гра-

тулюємо Полякам тої безсмертної слави, яку додав їм лист Бернзона! Такі смішні і певно небажані речі виходять, коли політики польської починає боронити майстер від педалів...

На дві ще дрібнички в листі Падеревського хотіли-б ми звернути увагу. Перша: се запросини Бернзона до Галичини, за якими обстоєє і Падеревський і каже, що Поляки приймуть Бернзона з належною пошаною. Чи з такою, як приймали пр. Брандеса, заборонюючи йому відвідати Русинів, щоб не побачив і не почув всеї правди? — Друга справа — се особистий погляд Падеревського на нашу університетську квестію. Сам він заявляєт ся за як найскоршим отворенем самостійного руского університету. — Се гарно. Ми однак читали і чули такі слова вже нераз. Все однак по якимсь часі і „Ozas“ і „Słowo Polskie“ і — що найважливіше — офіційна політична репрезентация польська відбавляла нам останки довіри до таких гарних польських слів і справі руского університету.

Треба ще багато часу, щоб Поляки зрозуміли, що они Русинів не здусять, що зглядом Русинів мусять они зійти на шлях правди і справедливости, — що зглядом Русинів не можна насильно виставляти образу історичної Польщі з всіма її прикметами, що на Русинів мусять Поляки глядіти як на рівноправних сусідів, які теж хочуть свободи, вільно жити. Тоді доперва загоять ся всі болячки, тоді „непродуктивне і глупе почутє ненависти“ зникне раз на все і оставить місце взаїмному поважаню і вирозумілості.

Скажіть се, пане Падеревський, своїм землякам!

Передвиборчі вісти.

Черновецькі міські округи.

В Чернівцях відбули ся в неділю, дня 21. с. м. в салі „Народного Дому“ збори руских виборців скликані „Національною Радою Русинів на Буковину“. По повстаню вибрано надрадника Калитовського председателем. По односторонній промові д-ра Смалі-Стопкого, в котрій бесідник виложив нашу національну програму, вказав на щирий союз Русинів з Жидами і захвалив для Черновецької кандидатуру д-ра Штравхера і д-ра Вендера, уквалено односторонно сі кандидатури підняти. Не обійшло ся однак без того, щоби і на ті збори не прийшло кілька соціал-демократів, котрі раді були викли-

Дмитро Маногон.

КОНТРАСТИ.

На вечерниках пізнали ся обоє. Він студент прав, вона учениця приватного семинара. Гарне личко, чорні блестячі очі а до сего ціла її тиха, лагідна та інтелігентна вдача, — все те викликало в його душі се диво, що люди прозвали любовою. Він любив її сердчно, пристрасно, хотів не першим коханцем. А вона за те віддала йому своє чисте серце і непорочні уста, котрі з жадобою цілував і пив з них солодощі, якими лічив свою скорбну душу. В тихім, незаколотім коханню минали місяці, минали літа. Іхні уми розвивали ся і чинили їх поважнішими та спонукували на свята любов дивити ся більше критичним оком. Так своєму коханню придивляючись, пізнали в ньому різні контрасти, на які перше не зважали. Контрасти сі укладали ся між ними якоюсь марою і викликували щось в роді божевілля в їхніх умах. Але сей прояв, ся критика власної любови а тим самим се божевілля виступало у них дуже рідко і на короткий час. Як розбурхані філії ріки підчас повення закривають вистаючі шпалі підводних скал і хоч часом на хвилю з під води блисне острокічастий вершок, то вільна філія з більшим ще гуком, з більшою силою його закриє і свободію по ній поллеть ся, — так і їхній ненормальний стан душі сильні чувства кохання приводили скоро до спної, невилічної улягливости. В той час пристястні обійми і такі поцілуї були вразом їх чувств. Тоді звичайно на її віях тремтіла срібна, прозора слеза, а з його грудий виходив довгий, придавлений стогін. В таких хвилях вони себе розуміли...

— Але ти все таки мене любиш і будеш любити так вічно-вічно... не правдаж?

У відповідь, він притискав її сильно до грудий, а вона неспішно дитинячим зором дивила ся йому в очі.

— І хто то вигадав ті всі нації на світі? — шепотіла даліше. — Чи і без них не могли би люди жити і свободно розвивати ся? А менше було би злоби, менше ненависти, менше антагонізму...

— Тай на нашім небосклоні менше було би хмаринок і щезли би ті люті контрасти, — додав він.

Хвиля довгої, прикрої мовчанки. Обоє гадали а кожде по своєму.

— Скажи мені, ти дуже любиш свою польську націю?

— Дуже, мій любий, здає ся не менше як тебе.

По тих словах, не знати чому, попадав в ще більшу задуму і, здавалось, сумнішав. Чого? — сам не знав на се відповідати. Він був щирим Українцем і, як поступовець, бажав добра і самостійного розвитку всім народностям. З якої причини сі слова Польки, яку до того так сильно любив, його дразнили? Се традицій історичні вкоріненіє в його поступову душу і при кождій такій нагоді блимали слабою, неясною поломою ненависти. Та він ще сего не розумів... не знав причини...

Бачучи свого милого в сумнім, задумчивім настрою, вона морщала своє мрамурове чоло і надувала свою коралеві губи; інколи робила йому легкі докори, а знов часами попадала в спазматичний плач. Тоді він, успокоюючи її, говорив про будуче, недалеко їхне щастє, про велику ідейну любов, яка ангелом взносила ся високо понад ріжними партіями і всіма націями і своїми білими крилами весь нарід пригортає і тулить до себе.

Мов та дитина, якій стара, сива бабуня опові-

дає якусь зачаровану казку з давних літ, витріщивши свої оченята, з подивом своєї дитинячої уяви слухає і не пропускає ні слова, — так і вона, забувши свій плач, неворухимо гляділа в його поважне лице і з задоволенем слухала, здавалось пожерала його переконуючі слова.

А він, неначе любуючись у власних словах, вільно говорив, переконував її і... себе.

І в правду тих слів вірили свято обоє.

Від їхнього вінчання минуло сім місяців. Сім місяців повного неперервного щастя. Обоє чули ся щасливими, вдоволеними, звичайно як такі, що не гляділи в вічнано матеріальної користи а йшли лише за покликом і бажанем своїх серць. Мешкали в однім з провінціональних міст. Він там був урядником в суді. І кождого дня, коли з бора приходив домів, вона очікувала його в уквітчаній веранді і приходом його тішилась так, мов би вже літами свого любого не бачила. Вітіха ся була щира, правдива.

Він був також вдоволений, так до тепер... але послідніми часами... Ах, ті контрасти! По що вони знова починають заколючувати його таке, щасливе жите? По що знова його переслідують? Часто його душа провадила завзятий бій із ними, тими родинними ворогами і по довгім напруженю, з'уживши на се всі свої сили, поборювала їх і тим неначе відтворювала жерело щастя і вдоволення, яке поривало з собою ціле його ество. Тоді він почував себе таким щасливим, що, здавалось, весь світ пригортав би був до свого серця.

Настали довгі, зимові вечери. На дворі студінь, лють а зимний вітер силоміць втискає ся до хат, мов би хотів загіртіти ся.

В теплій світлиці сидять вони за книжками. Він поглибив ся в українській економії, вона скоро

кати бучу. Се їм не вдалося, а по енергичним ви-ступі д-ра Смалю Стоцького мусіли втихнути. Для організації всіх наших виборців і попертя кандидатур д-ра Штравхера і д-ра Вендера вибрані до комітету: Йосиф Мицак, Андр. Левандовський, Андрухович, Антін Дучак, Волод. Ясеницький, др. Конст. Клим, проф. Антін Клим, Іван Довганчук, Ник. Григорович, Теодор Скворонський, Мих. Коралевич, Ник. Бендак, Пилип Федорович, Єрот. Пігуляк, Йосиф Захарієвич, Жигалюк, Хомицький, о. Іван Луцький, др. Смалю-Стоцький, Танасій Бобчук, Іван Ясеницький, Олек. Велигорський, Ник. Костецький, Іван Кашенко, Николаєнко, Ілько Юрчук, Йосиф Свідзінський, Едвард Добровольський, Ник. Мартинюк, Теодор Бриндзан. — Русини черновецькі мусіли і при сих виборах показати, як уміють цінити щару приязні своїх союзників і всі свої голоси повинні як оден віддати на д-ра Штравхера у західній часті Чернівців, а на д-ра Вендера в західній часті Чернівців.

3 черновецького округу.

У вівторок, дня 16. цвітня с. р. відбуло ся в Стирчу, серетського повіту, заходом місцевого комітету передвиборче віче, на котре прибув із Черновців кандидат на посла п. інсп. Н. Спинула. На пристанку залізничнім привітав его п. дир. школи Денис Евстафіївч. На вході до села привітали п. Н. Спинула: діти Готліб і рада громадека під проводом начальника п. Василя Царика. При вході до шкільного будинку привітав п. кандидата п. Іван Гафійчук, яко голова каси і читальні. Простора шкільна комната наповнилася народом по береги. З інтелігенції явили ся пп. діти Готліб, упр. школи Д. Евстафіївч., секр. гром. п. Алпері і упр. шк. із Слободзі-Бердівців Т. Вачинський. Збори отворив гарною промовою п. упр. шк. Д. Евстафіївч і пропонував на переддателя начальника громадського п. Василя Царика, на его заступників пп. Григорія Данилюка і Івана Никифорця, на що збори однодушно згодились. Секретарями зборів були пп. Алпері і Вачинський. Перший забрав голос сам п. кандидат і передав сердечний привіт від нашого на вею Русь славного посла п. Н. Василька, котрий відіхавши ізза важких справ національних до Львова, не міг прийти на віче. В своїй довгій промові розказав він, навізавши теперішню дуже важку хвилю до давних часів, про всі кривди мужицькі, які робило ся бідному народові і виказав на то, чому і хто ті кривди чинив. Далше говорив п. кандидат про обовязки і задачі посла та про нове виборче право і прирік розібравши докладно програму „Національної Ради“, що він, як стане лиш послом, все буде дбати о добро мужицьке, а то тим більше, що він сам вродив ся на селі яко мужицький син і его рідні брати є ще мужиками. Бесіду п. кандидата витали зібрані часто словами признання і окликами „славно“. Відтак промовляв ще п. Вачинський, який звернув увагу зібраних на кацапську кирню і на шкоди, які справляє їх робота руському народові; а пояснивши, чому обирають кацапи ріжними клеветами наших щиріх послів і учительство, завізав присутніх, щоби не дали ся на обмову тим кацапским льокам, що ходять від села до села і против кандидата „Національної Ради“ агітують, а щоби вибрали послом лиш канди-

перечитує сторони сензацийного французького роману в польських перекладах.

— Знаеш, масова еміграція нашого народу, — говорив він звертаючи ся до нього, — се вплив сего невідрадного положення економічного, яке... Не докінчив. Вона його не слухала.

Опер свою голову і задумав ся. І знов з'явили ся контрасти, які прибирали дивовижні форми, перекидали ся в ріжні фантастичні створіння. Тут щось мов гадина з довгим ігловатим язиком, кидася на нього і кльє немилосердно його серце; там знов опир, червоний і такий страшний, роздирає його тіло і випиває кров, яка також каплями паде на підлогу. Так, се його кров, він добре видить! Нараз щось чорне, страшне звалило ся йому на груди. Тяжкий, дріжущий стогін видали його уста.

— А видиш! Таки оженив ся з нею! — закричала вона втішно.

Глянув на неї сумними очима. Всі опуда поводи блідли і нили.

— Не шкода часу тратити на читане таких дурниць?

Вона надула губи.

— А що буду читати?

— До вибору маєш в мене десятки книжок, може трохи ліпших, як сі твої пусті романи.

— Я вже тобі раз казала, що руських книжок не люблю і не буду читати.

На се нічо не відповів. Закурив папіроску і, здавало ся був виключно нею занятий.

Того самого вечера, цілуючи її на добраніч, спостеріг перший раз, що робив се більше з формальности, з привички.

І її палкі поцілуї здавали ся йому вперше студеними, котрі якісь дивно болючі пятна витискали на його щоках.

(Колець буде.)

дата п. Н. Спинула. По сїм забирає слово сам переддатель зборів і обговорюючи всякі недостатки мужицькі вказуючи на те, чого має посол домогати ся для поліпшення долі мужицької, запитує ся, хто за кандидатурою п. Спинула а хто против неї. Всі як оден заявили ся за кандидатурою п. Н. Спинула і ухвалено однодушно лиш сего кандидатуру підіерт. На внесок п. Бачинського прийняти збори таку резолюцію: Передвиборчі збори в Стирчу дякують своїм щирим послам пп. Н. Василькові, д-рови Смалю-Стоцькому і С. Пігуляковим за їх дотеперішню працю на користь руського народу і висказують їм своє повне вотум довіри. Резолюцію вислано телеграфічно на руки п. Н. Василька. — Учасники.

Величаві передвиборчі збори в Кучурові великим.

В неділю, дня 21. с. м. відбулось знамените, величаве передвиборче віче в одній із найбільших буковинських громад, в Кучурові великим. В сего гарну погідну днину виїхали з Чернівців до Кучурова: п. посол Николай Василько і кандидат на посла з черновецького руського округу п. інспектор Николай Спинула. Побіч них явили ся на зборах деякі румунські гості з Черновців і редактор „Буковини“ О. Луцький. Знаючи з давних численних досвідів, якою великою любовю і пошаною тішать ся у наших людей п. Николай Василько, а побіч него і наш кандидат, — вже вперед догадували ся ми, що мешканці Кучурова великого почитають наших гостей так величаво і сердечно, як вистають звичайно їх всі інші громади на Буковині. Та прийняте, яке зготували їм кучурівські панове громадяне, перейшло всякі сподівання. На готарі громади вижидали приїзду п. Василька і п. Спинула представителі Кучурова великого враз з численною кінною і пішою бандерою руського товариства „Січ“ і румунського тов. гімнастичного „Аркаш“. Невмовкаючими окликами: „славно!“ і „Să trăiască“, та безконечними вистрілами з пістолів повітано наших гостей. Іменем Русинів-громадян Кучурова великого витали п. Николай Василько і п. Ник. Спинула: господар Олекса Мітенко, надучитель Топущак і господар Іван Маковійчук. Іменем Румунів витали наших гостей: місцевий панотець Іван Марко, уч. Кожокар і дир. волоскої каси Беженар. Промовляв: о. І. Марко. Розумієть ся, що не бракувало також представителів наших політичних союзників-Жидів. Іменем останних промовляв місцевий лікар д-р Розенцвайг. Три народности зібрало ся, щоб повітати наших висоповажаних провідників, а се як найкраще свідчать о політиці нашої і о поважанню, яке здобули собі у всіх ті власне провідники наші.

По тім повитанню на готарі громади, удались п. гості із тисячною товпою народу, який вже тут зібрав ся, до шкільного будинку. Проводила їх бандерія „Січ“ і румунські „Аркаш“ у найбільшій згоді і при виднім задоволенню всіх зібраних. При вїзді до самої громади (і відтак підчас передвиборчих нарад) знов лунали вистріли з мотків і пістолів в честь прибувших. Тут привітали їх хлібом та солюю: начальник громади п. Прокоп Сущенський іменем громади, — п. А. Карча іменем руських товариств, відтак ще писар промисловий Давід Гіліг і іменем Жидів п. посесор Кранц і п. Бергер. На великим шкільнім подвір'ю зібрало ся тимчасом понад два тисячі народу так руського, як і румунського, а надто прийшли всі місцеві урядники кучурівські і решта місцевої інтелігенції. Поблизьку дорогу заповнили в мить нові гурти народу, на гілках дерев і на дахах околичних домів наїшли ся теж люде, щоб хоч звідси послухати вічевих обряд.

І справді сейчас приступлено до отворення зборів. Почались они руською і румунською промовою п. надуч. Олійника, потім вибрано до президії зборів: на переддателя о. І. Марка а на заступників його: власт. більшої послости п. Казієвича, дир. каси Беженара, нач. гром. п. П. Сущенського, госп. І. Маковійчука і д-ра Розенцвайга. — Перший зголосив ся до слова п. Василько. В довшій прегарній промові, яку виголосив висоповажаний пан бесідник в румунській і рускій мові, подякував п. Василько за знамените і величаве прийняте, яке зготували своїм гостям кучурівські виборці а відтак згадав про ціль свого приїзду і представив зібраним п. Спинула, кандидата на посла із черновецького округу до державної Ради. Промову пана Василька прийняли зібрані вевмовкаючими оплесками, серед голосних признак великого задоволення. Ще раз показало ся, яку велику популярність і яку пешану має п. Н. Василько так у свого руського, як і у румунського народу. Другий промовляв п. кандидат Спинула в румунській і рускій мові розвинув пан Спинула свою умовитну програму, розказав, як думає він боронити мужицької справи в віденським парламенту і заявив, що яко мужицький син ніколи не відступить від справи робучого народу, без огляду на се, якої він віри і народности. І сего промову прийняли зібрані з великим задоволенням, бо всім до серця промовила щирість слів п. кандидата і правда, з якою звернув ся він до зібраних. — По п. Спинулі промовляв панотець Марко. В повній темпераменту промові своїй підійс він заслуги п. Василька а промовляв за тим, щоб в день 14. мая виборці кучурівські віддали всі голоси свої для п. Спинула. Ще раз зголосив ся до слова п. Василько. Він розяснив зібраним, що пан Спинула не є кандидатом учителя, але від всього народу. Коли послом стане інспектор шкільний, то аж

тоді можна буде надіятись, що всі невідгидні для народа постанови шкільні змінять ся в користь народа. По промовах і інтерпелляціях кількох бесідників-селян приступлено до голосованя. Всі присутні, а було їх понад два тисячі, заявили ся однодушно за кандидатурою п. Спинула а проти кожного иншого кандидата. Преддатель віча, подякувавши зібраним за таку незвичайно поважну участь, замкнув по сїм збори. Панове гості серед окликів та вистрілів відїхали до панотця І. Марка на обід, де зібралась також вся місцева інтелігенція. По щирій гостині відїхали наші гості до Чернівців. Місцеві „Січовики“ і „Аркаші“, представителі місцевої громади і інтелігенції: о Марко, п. Прокопович, Кожокар, Ів. Маковійчук і другі відіроздали їх знова аж до готаря. Так витали і працювали виборці кучурівські всіх народностей — чесних і правдивих оборонців і приятелів руського народу. А згадати годить ся, що перед тижнем мусів тут кацап Гакман ховатись під опіку жандармску, бо виборці тутешні не допустили його у себе навіть до слова. Скрізь пізнають ся люди на кацапських „кандидатах.“ Вибір п. Спинула — запевнений. — *Виборець.*

Події в Росії.

Дума.

Дума працює і від якогось часу у всіх зростає надія, що її не розженуть. Правда, досі не полагала Дума ніякої позитивної справи, але становиско її зглядом бюджету, земельної kwestії та розслідування нещасного голодуючого населення все-ж таки вказує, що Дума може працювати. Конедікт Столипіна з Думою теж вже полагожений. Тим більше незрозумілим являеть ся голос члена ради міністрів для чужоземних справ проф. Мартенса, який впливає, що Думу треба розігнати, бо она нездатна до праці. Петербурке агентство розіслало телеграму в чужоземні газети про те, що в листі Мартенса висловлена тільки приватна його думка, що вона не відповідає дійсности і що правительство докладає всіх сид, щоб працювати поруч з Думою. Не треба однак думати, що Думи вже рішучо і певно не розв'яжуть. Навпаки в Росії все можливе. Побіч зростаючої надії на вдержане Думи ростуть також вже тепер поголоски про недалеку смерть Думи. Зміряти до сего мають військові круги. Є вже поголоски, що в разі розв'язання Думи Столипін уступить, а його наслідником стане славний ретроград, редактор „Кієвлянина“, д. Піхно. На однім із останніх засідань Думи промовляв „праві“ послі про земельне питання в Росії. Пуришкевич і гр. Бобринський боронили святого права приватної власности. Більш цікавими були голоси мужиків із правіці в земельній справі. На засіданні 19 го цвітня з сего приводу висловились „праві“ селяни: Петровиченко (від Витебск. губ.) та Шиманський (Поляк). Петровиченко заявив: „Тут говорили, що землі від приватних власників неможна відібрати по закону. Я на се пристаю: закона треба додержувати, а щоб заповісати селянському малоземелю — треба написати такий закон, щоб все се робити по закону.“ — Шиманський — теж „правий“ селянин — в своїй промові наговорив поміщикам не мало прикрийстих і радив обидва „праві“ оратори в своїх річах по земельному питанню виступили проти своїх партійних програм і наблизились до крайних ліній партій. Се було для чорної сотні великим скандалом. — Інтернаціональний етичний союз вислав до Думи адресу, в якій вказує їй на обовязок зміряти до викликания почуття людських прав і обовязків у всім населенню Росії. Адреса, підписана секретарем І. Шпілером, має дату: Лондон-Берлін, в цвітні 1907 р. — Президент Думи, головін одержує вічно листи з погрозами.

Цар дякує козакам за їх діла в „славних“ битвах.

В суботу, дня 20. с. м. відбула ся в Петербурзі парада полку козацької гарди в присутности царя Николая II. Цар звернув ся до козаків з промовою, в котрій зазначив свою велику утіху ізза того, що його бажане, мати в гарді заступників всіх козацьких відділів, здійснилось. Цар дякує всім козакам за їх вірну службу, особливо тим, що взяли участь у війні, за їх діла в славних битвах. Потім подякував цар офіцерам за блискучу параду і підіс чашу на славу полку і на здоров'я козаків.

Демісія московського предсідателя судової палати Арнольда.

Того самого дня, як міністр судівництва Щегловітов обороняв суд і впевняв, що в Росії є „несмиряемость“ суддів, — того самого дня старшого предсідателя московської судової палати, Арнольда, злавна відомого серед суддів як людину чесну, справедливу і непохитну, з наказу міністрового велено скинути з посади! За що саме д. Арнольд зложено піти в відставку, поки що невідомо, але догадаться не трудно. Міністри, очевидно, прийшла ся не до вподоби чесність і справедливість Арнольда. Міністр справедливости очевидно не розуміє того, що такими вчинками він викликає не пошану до суда, а страшний анархію.

Наша пошта в Терешенах.

(Допись).

Вже не один із наших господарів скаржився на безправства, які діють ся із сторони деяких упертих поштових урядників, що не хотять навчити ся нашої рускої мови в письмі. Через їх то таке ненавистне поступоване до нашої рускої мови вандрують наші листи, газети і інші посилки тяжкими по... Бог знає яких застатків! Та най, се вже річ. Але от послухайте, що діється на пошті в Терешенах, яку веде там паніч Паук.

На 19. марта с. р. доручено із пошти Терешен через тут. поштову складицю господареві і начальникови каси, Петрови Стрільчуку лист від его сина, що служить при війську. Лист був заосмотрений двома листовими марками по 5 сот. Лист сей звичайний. Коло приліплених марок засланого листа приліплена урядова марка ще за 20 сот. Проводчик тут, складиці п. Ігнатій Турчак, старенький мандатор, отримавши пошту разом із урядовою картою, датованою з дня 19. марта с. р., у котрій написано було, щоб стягнути від Петра Стрільчука 20 сот. за лист, післяв листовоша Василя Романюка з сям листом до Петра Стрільчука, щоби за заплатою 20 сот. передав лист адресатові.

Василь Романюк, ученик повторительної науки, син найбідніших родичів із Кичери, доручуючи сей лист, зажадав від жени Петра Стрільчука, бо господаря не було дома, 20 сот. за лист. Хлопці Петра Стрільчука, що ходять до виспих відділів тут. народ. школи, зобачили, що на листі були марки поштові і сказали, що лист вже оплачений. Василь Романюк держачись розказу свого шефа, не хотів дати із рук листа. Жена Петра Стрільчука мусіла заплатити за лист, але не маючи готівки, дала листоношеви 3 яйця. Листоноша отримавши в натурі заплату, передав лист. Ідучи попри крамницю Івана Собчинського вступив там, щоби замінити яйця за гроші. Склепар дав листоношови за 3 яйця лиш 18 сот., хоч той жалував ся, що прийняв їх за 20 сот. Щоби більш шкоди не потерпіти, прийняв бідний хлопчина 18 сот., а передаючи їх своему шефови, додав своїх 2 сот., які дав ему тато его, щоб купив сірників.

П. Турчак висилаючи другий день на 20. марта пошту до Терешен, залучив 20 сот. від Петра Стрільчука й записав в службову карту. Так отже поштастер в Терешенах отримав 20 сот. від Петра Стрільчука. На другий день по сям приходить Петро Стрільчук як начальник до каси з дотичним листом і жалується ся на таке безправство. П. Ілюк взяв сей лист з конвертом і післяв на пошту до Терешен о вяснене помиди. Сей лист застав як раз контролюючого урядника із Черновець в терешенській пошті. Сей контролор отворив лист від п. Ілюка і казав зараз воза шукати, щоби самому переконатися о такім безправстві свого підчиненого. Тим часом складо ся иначе: на місце до Кичери прийав сам паніч постмайстер Паук і залямував старенького начальника каси, який провадив передвборчими нарадами, щоби в той час явив ся в поштовій складиці. Не знаючи о що йде, побіг заклопотаний на розказ паніча Паука на призначене місце. "Що ви казали вчителю, що то я прибив марку? То ви самі прибили марку або хтось инший. Дивіть ся! бо як я вас заскажу до суду, то побачите, що буде". Отсе напав паніч заклопотаному господареві а тут загнав ся сараку, бо сам писав у карті, — щоб стягнути 20 сот.

На таке безправне поступоване із сторони паніча Паука, написав п. Ілюк на другий день, як переконав ся о всім на поштовій складиці, до зарозумілого паніча постмаистра такий лист: "Пане постмайстер! Як би то був сам Стрільчук, або его діти, або хто инший урядову поштову марку фальшиво приліпив, то по що наказали ви в службовій карті до тут. пошт. склади. стягнути від п. Стрільчука 20 сот. за лист?"

На се поважне запитане п. Ілюка відповів паніч постмайстер: Поважаний пане! Ваша заподальність около урядових справ е дуже похвальна! Але таке розсліджуване із вашої сторони е непотрібне, бо я сю справу особисто вже спорядив. Дальше дивує мене, що ви в такі справи мішаєте ся, котрі вас в нічті не обходять (було підчеркнено). Помиявши все те, хочу вас, яко старого пана остерегти, щоби ви не підсували голословних мотивів урядови, бо можете за таке познакомити ся з п. к. прокураторією. Терешени, 2. цвітня 1907. Паук, постмайстер. — Р. С. Прошу мені на будуче такою писаниною не докучати!

Як видно із листу паніча постмаистра Паука в Терешенах, ему не смакує, як хтось упоминає ся за бідним і темним хліборобом. Він радби сарака господарити на свій лад, а тут біда, що е люди, котрим лежить незавидна доля мужика на серцю. Він пише, що особисто залагодив справу. Та як? Що майже видер бідному чоловікови 18 сот. а 2 сот. другому, що мав їх на сірники?!

Що скаже на таке безправство п. к. наддирекция пошт в Чернівцях? Цікава річ!

Петро Стрільчук, виставитель листа. Свідки: Іматій Турчак, Володимир Турчак, Василь Романюк, Ілля Кузримський.

НОВИНКИ.

Чернівці, 23. цвітня 1907.

Бернстерне Бернзон і Поляки. Польський посол в Думі Владислав Грабскі, якому Бернзон в статі "Поляки-гнобителями" закидає, будтьо би він сказав, що в разі автономії Польщі згинуть всі революціонери сего краю — не реагував на се тверджене. Доки польонофілська "Русь" його в тій справі прямо не інтерпелювала. Добр. Грабскі тепер аж заявив, що задумує норвежского письменника потягнути за се перед суд. Однак з Петербурга доносять до "Ruthenische Korrespondenz", що посол Грабскі мав минушого року ділено ужити таких слів, які й були коментовані російськими, німецькими, ба навіть польськими часописами, а Грабскі не уважав тоді навіть за відповідне оборонятись.

Дорожнійний додаток для міських учителів. На засіданню ради міської 20. с. м. поставив др. Норст нагальний внесок, щоб невідрадному положенню черновецького міського учительства запобігти признанем дорожнього додатку, покище урегулюєсь остаточно їхня платня. Ресерент вносить, щоб з 1. цвітнем 1907 признано учителям міським дорожнійний додаток в сумі по 200 К, так, що кождий учитель врахувавши признану 6. лютого 1905 суму, мав би тепер додатку 400 К річно. Однак др. Квятковский поставив внесене, щоб плянований додаток виплатити учительству від 1. січня с. р. При голосуванню, при чім українські радні міста пп. Василько, Галуп і др. Клим голосували за внесенем д-ра Квятковского, а п. Ясеницкий за внесенем д-ра Норста, вишплав рівність голосів, 19:19. Містобурмістр барон Фірт, який мав рішити, заявив ся за внеском д-ра Квятковского.

Прелімінар міста Чернівці. На засіданню ради міської 18. цвітня 1907 предложив ресерент др. А. Норст таке прелімінарне експозе: Видатки міські ростуть з року на рік. Видатки на управу вносять сего року в круглих цифрах 600.000 К, між тим коли ще в 1902 р. вносили они 450.000 К. Потреби урядові і канцелярийні зросли в протягу того самого часу з 27.000 на 38.000 К, видатки на дороги і їх чищення з 134.000 на 225.000 К, проценти від довгів з 330.000 на 418.000 К. Під той сам час збільшились потреби для учительского персоналу з 200.000 на 300.000 К, а недалека десятилітня регуляція учительської платні збільшить дотичні видатки ще о 30 процентів. Платня слугам шкільним підбилизилась з 7.000 на 13.000 К, звичайні потреби шкільні з 49.000 на 65.000 К. Притім не враховує ся будинки шкільні, а також не бере ся згляду на будову шілі і на побільшене учительского персоналу і т. д. Головні доходи міста в протягу названого часу піднеслись ось так: ярмаркові гроші з 22.436 на 30.000 К, оплати за різниці і паливо з 32.142 на 36.000 К, за горівку з 130.872 на 142.018 К, за пиво з 144.436 на 174.488 К, за вино з 129.856 на 162.072 К, розгати з 37.236 на 45.000 К, податки чиншові з 175.000 на 230.000 К, доходи з заводу електричного піднеслись з 16.900 на 47.000 К і дохід з санацийних робіт з 91.192 на 162.563 К. Нові позачи: догляд над мясом (приліміновано 6.200 К) і належитість за іммобілія (приліміновано 6000 К). Довги міста вносили з днем 1-го січня 1906 року 7.300.383.33 К. Від того часу зросли в суму 7.884.665.64 К, а по заплаченню одної часті в квоті 101.479.06 К вносять довги міста 7.783.186.58 К. — Потреби міста вносять 1.642.948 К, а на їх покритте е лише 1.522.853 К, отже недостає 120.095 К, що покритте ся наложеним 11-5 процентового додатку. На покритте видатків на наукові заводи в сумі 386.292 К пропонує прелімінарна комісія наложене 34-5 процентового додатку а маленьку недостачу в сумі 6.792 К покритте ся з міського фонду. Оплати за воду і канали будуть як доси вимірені 4 платежами від чиншу, згладно 8-9 гел. від квадратного метра забудованого простору.

Нова часопись. В Радівцях вийшло перше число часопису "Freie Deutsche Worte". Ся часопись е органом христ.-соціального сторонництва. Часопись подає звістку, що 27. с. м. приїде на Буковину радник двору др. Гесман в товаристві був. послів Аксманна, Грубера і Волмаера на кількадесятих побут. Приїзд їх має на цілі агітацію за інженером Гарбером з сілського німецького округу, якого шанси, в виду висунення кандидатури Кесмана, зійшли до зєра.

Студентська буча в Відні. Між клерикальними а національно-німецькими студентами прийшло в Відні до бійки. Почин до бійки дала обетавина, що національні нім. студенти не хотіли допустити клерикальних студентів у барвах до авлі. Обі партії трактувались палицями і кулаками. Кам'яна рама перед університетським будинком не здержала великого напору і звалилась майже 5 метрів в діл, при чім однак не було ніякого нещастя. Дальше... що було дальше? Прийшла поліція і розділила ворожі табори. Національні нім. студенти співали "Die Wacht am Rhein" та глумливу піснюку на адресу клерикалів, що она "statt mit Rapieren mit Rosenkränzen in den Händen zu zwei und zwei mit Litaneien zu Prozessionen ziehen."

"Alte liebe rostet nicht." Велику сензацію виклує в Нью-Йорку близький шлюб любовної пари, що разом числять понад 200 літ. "Молодий" зове ся Джон

Бундрен, який числить 101 літ, а його наречена Міс Мегіре 100 літ. Маючи двацять років, они заручились, однак родичі не дозволяли на подружжє. Недавно побачились старі залюблені і постановили пібратись.

Оповідки, іменованія і т. п.

На руский "Народний Дім" зложили членські вкладки Вп. пп. Юрій Костюк і Ол. Садагурский по 20 К; Р. Цегельский, Бр. Клим, Ант. Лукашевич і др. Вол. Милькович по 10 К; О. Проскурницький 6 К, 1. Манастирский 4 К 50 сот., І. Робуляк і Ев. Мінтич по 4 К. — На бурсу тов. імени Федьковича жертвували Вп. пп. Вол. Михальский 24, Ід. Яровий з Жадови за "Касу" і "Читальню" і Маринчук, надучитель з Іванківців по 10 К; др. Смак-Стоцкий, Вол. Ясеницкий, Ер. Пігуляк, др. Конст. Клим і др. С. Городицький по 8 К; др. Вол. Кобилянський 7 К. Ник. Дрогомірський 6 К, Іван де Брага і Ів. Дроздовский по 3 К, Теофіл Бриндзан 2 К, Р. Цегельский 1 К 35 сот., В. Шиндро 1 К. — Сердечну подяку складає **Антін Клим**, касиєр.

З дирекції руху. З причини зміни пляну їзди, яка наступить з 1. маєм 1907, потяг ч. 314, що відходить о 9 год. 30 мін. вечером з Черновець, не буде курсувати. На його місце введеть ся в рух в ночи з 30. цвітня на 1. мая новий особовий потяг ч. 322, який вийде з Черновець о 12 год. 10 мін. в ночи.

Заходом научного кружка тов. укр. студ. "Січ" в Чернівцях відбуде ся у четвер, дня 25. с. м. відчит п. проф. Р. Цегельського на тему: "Про світло лучів". Початок о год. 8-й вечером в льокалі товариства. Гостям дуже раді. — **М. Равлюк**, голова научн. кружка.

Загальні збори тов. споживного "Взаїмна вигода" стов. зареєстрованого з об. порукою в Шипинцях, відбудуть ся дня 28. цвітня 1907 о 1. годині по полудни в домі Івана Михальчука з отсим порядком денним: 1. отворене "Взаїмної вигоди" і винаймлене льокало для товариства; 2. вибір діловодця і установење платні его; 3. вільні внесення. — **Старшина**.

Поклик. З нагоди надходячого 60 літнього ювілея славного панованя Его ц. к. Апостольского Величества нашого Наймилостивішого цісаря хоче і Буковина, відповідно до бажань висказаних кілька разів на найвишнім місці увести в жите інституцію, котра би служила страдаючому суспільству. Населене Буковини наповнене любовию до Найвишого дому і Вищої особи Его Величества схоже з невностію причинити ся до шляхотних зусиль, щоби таке діло любови ближнього здійснило ся. Доказом сих зусиль має бути заложене інститута для сліпих і глухо-німих. З великим одушевленем всі особи в краю, до котрих ініціатори звернули ся з просьбою о поміч і співучасті, прирекли старати ся всіми силами підперти їх в зусиллях, щоб здвигнути такий інститут. Ходить тут о інституцію, якої потребу і вагу не треба аж виразно зазначувати. Вистарчить сказати, що згаданий інститут має на меті промотити дорогу до життя найбіднішим з поміж бідних, найнещасливішим з поміж нещасних, котрим судьба відобрала найшляхотніші і найважливіші змисли, має їм бодай в часті осолодити їх нещасну і тяжку долю. Тої великої задачі і праці підймає ся підписане "Товариство опіки над сліпими і глухо-німими", яке стоїть під протекторатом Високоповажаного Пана д-ра Октавіяна Ретгера ф. Бляйлебена, ц. к. президента краю; сему товариству припаде також доли опікувати ся сям інститутом, який з помічю Бога маємо надію не задовго здвигнути. Щоби однак сю велику задачу можна сповнити, треба до сего помочи і співділання цілого краю. Щоби кождому дати спромугу ту задачу товариства підперти і не менше доказати, що здвигнене такого заведення е висловом патріотичних почувань мешканців цілого краю, установење річну вкладку для членів товариства лиш на дві корони. Підписане товариство просить отсим всіх о скорє приступлене в члени товариства. Зголошеня з заявою приступленя до товариства в члени основателі або спомогаючі або дійсні рівнож і датки і надплати приймає президія ц. к. правительства краєвого і ц. к. суду краєвого, відтак Вп. п. радник висшого суду краєвого Альберт Сальтер, улиця паньська ч. 26. і Вп. п. Консантин Мандичевский ц. к. директор гр.-ор. висшої школи реальної, улиця семігородська ч. 48. — В Чернівцях, д. 20. цвітня 1907. — **Товариство опіки над сліпими і глухо-німими**.

Панове виборці і організатори! В справі близьких виборів просимо сейчас подбати о належний вибір трох згладно двох членів виборчої комісії і п'ятох мужів довіря від кождої громади! Близші інформації в тій справі містить виборча брошурка д-ра Л. Когута і статя в останній "Рускій Раді".

Центральний виборчий комітет.

Ціна оголошень за одноразове їх поміщення: Ціла сторона 80 К., 1/2 сторони 60 К., 1/3 сторони 40 К., 1/4 сторони 20 К., 1/5 сторони 10 К., 1/6 сторони 5 К., 1/8 сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислюються після обсягу місяця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕННЯ.
Зарубіжні: Надіслані і Оголошення редакція не відповідає.

При кількостях або при річних замовленнях, значний опуст.
Дрібні Оголошення малим друком (petit), числять ся по 4 с. від слова.
Належитості за анонси марками поштовими не приймає ся.

Звичайні загальні збори каси пож. і шадн. для громади Шипчанці відбудуть ся 28. півдня 1907 о 1. год. попол. з отрим дивиденд порядком: 1. Отворене товариства. 2. Вибір (Крамара) діловодця. 3. Вільні внесення. За старшину *Адолф Дозел*.

Надзвичайні загальні збори каси пож. і шадн. для громади Корчешти відбудуть ся 28. півдня 1907 о 2. год. пополудни в сали "Народного Дому" з ездючим дивиденд порядком: 1. Вибір начальника. 2. Вибір двох членів старшини ради надзорчої. 3. Підвишене платні касперови. 4. Вільні внесення і запитання. — *Старшина*.

Надзвичайні загальні збори каси пож. і шадн. для громади Панка-Забачна і нова Слободзія-Комарівці с. з. з. м. п. відбудуть ся дня 28. півдня 1907, о год. 3. попол. в домі Якова Гаврилюка ч. 66. 1. Справоздане старшини про стан товариства і замкнення рахунків біляно. 2. Усунення і вибір старшини 3. Зміна одної третини ради надзорчої. 4. Призначення еї засідань. 5. Вибір каспера. 6. Вимір стони процентової і дивиденд. 7. Приймлення і виповідження вкладок щадничих 8. Чи приєднати до товариства "Спілка" в Чернівцях. 9. На рік 1907 платня за приміщення каси. 10. Розширення пожички для членів. 11. Провірка каспера читальні о пожичку для "Народного Дому" 12. Ухвала при якій суми каси може істнувати. *Іля Гаврилюк, начальник*.

**Найлучше і вже випробоване
средство на ревматизм есть
NERVOL**

"Назва правно забезпечена"
аптекара др. Ю. Францоу
в Тернополі.

Се є знамените усмиряюче средство до натирання против всяких ревматичних болів, простудження, ломания костей, плечий гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напис "Nervol" і не примати ніяких "Нервотонів".

Ціна флакона 80 сот. 10 флаконів (флашчок) 8 кор. з оплатою і опакованям.
Тисячки листів з подякою. — Вислика 2 рази денно до всіх країв.
В Чернівцях на складі у Шміда і Фонтіна.

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагнітон

Чернівці,

ул. Руска ч. 8.

Певною річею є, що до

КАНАДИ або АМЕРИКИ

найліпше їхати переправою

М. Г. ФРЕЙДБЕРГА в Антверпії,

бо то є одинока справедлива, найкоротша і найдешевша дорога до заморських країв! — Є то перша переправа, котра узнана народом за найліпшу! — Завчасу удавайте ся писемно і посилайте задатки на шікарти до

M. G. Freudberg, Antwerpen
10. Van Leriusstraat. (BELGIA.) 25 16—20

Важне для управителів шкіл.

Намість друкоsortи

"Jahresausweis"

краєва Рада шкільна припоручила виготовити нову друкоsortу

"FRAGEBOGEN"

яку можна вже тепер набувати в друкарні "Рускої Ради" (Чернівці) ул. Петровича ч. 2) по ціні
6 сотинів за аркуш.

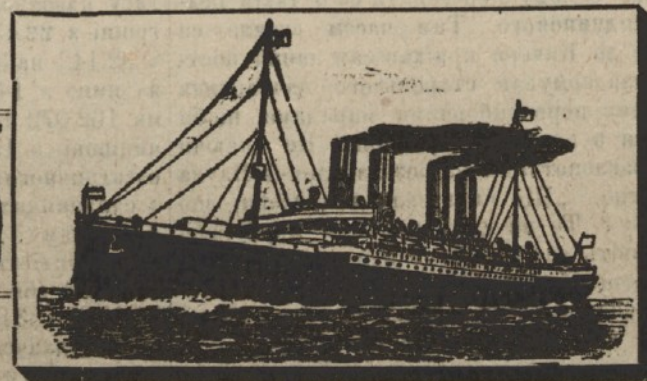
Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

має на окладі

Книги і друк для Каси райфайзенських.

В КАНАДУ і АМЕРИКУ

Не купуйте шіскарти, доки не запитаєте ся в

Уважайте на номер 14 ул. Ратушева бо лиш там

Міжнароднім Бюро подорожж Гльобус о ціну!

знаходять ся Бюро Подорожж Гльобус 28 16—20 н. с.

прямо без пересіданя

переправляє
найкорше і найдешевше

Вис. п. к. Правительством концесіон. міжнародне

БЮРО ПОДОРОЖИ

Гльобус

Чернівці,

ул. Ратушева ч. 14.

(Буковина).

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТІНЕСТРА МОЛОДШОГО
Чернівці, улица Головна-Ніценберга ч. 3.

Телефон ч. 301.

самостійних

ц. к.

складів

Рік заложення 1873.

Обуван: Антона Чапек у Відні, Ф. Л. Попера в Хрудім. | Капелюхів: І. Генрика Іти у Відні, Осипа Піхлера і Сивів в Ірапу.

Товари з альпани і хінського срібла В. Бахмана і Спілки у Відні.

Найбільший вибір тукраєвих і заграничних фабрикатів:

Капелюхи з фільду для панів, хлопців і дитий.
Капелюхи соломкові для дам, панів хлопців, і дитий.
Ріжнородні шапки для панів панів, дівчат і дитий.
Денні сорочки для панів і хлопців.
Сорочки для туристів і до гри "Tennis" для панів і хлопців.

Ковнярики і маншети для панів і хлопців.
Паньтохи і шкарпетки для панів панів і дитий.
Хусточки до носа для панів і панів.
Куери до подорожж і танки для панів панів.
Ріжнородні артикули до подорожж.
Копи до подорожж.
Убрания для дівчат і дитий.
Жакети для дівчат і дитий.
Револьвери, рушниці і всяка амуніція.

Черевики для панів, панів і дитий.
Мешти " " " "
Сандалки " " " "
Домові черевики для панів, панів і дитий.
Парасольки для панів, панів і дівчат.
Парасолі від дощу для панів, панів і дівчат.
Палички для панів.
Краватки для панів і хлопців.

Шкіряні рукавички для панів, панів і дитий.
Шовкові рукавички для панів, панів і дитий.
Танки і портмонетки для дам і панів.
Пояски для панів, панів і дитий.
Перфуми і мила.
Щітки до річий, до голови і зубів.
Теніс-Ракети.
Теніс-черевики.

Видає товариство "Руска Рада" в Чернівцях.

З друкарні товариства "Рускої Ради" в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає: Віктор Строїч.